

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

גיליון מס' 276 | יז' תמוז התשפ"ב

פנחס

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
20:30	19:19	תל אביב
20:29	19:28	ירושלים
20:27	19:11	באר שבע

הגיליון הוקדש

לרפואה שלימה לזינה בת שרה, ואלכסנדר בן זיבה לליאור סלימן בן יחיאל אחי ליום הולדתך שתצליח בחיים ברוחניות ובגשמיות

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

ידי"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות

היא נכתבת מלמעלה למטה. זה בעצם מסמל המשכה של שפע מלמעלה למטה. אומרת לך התורה: מתי זה תולעת אמיתית, שאתה מבוטל להשם באמת? רק כשאתה עושה הכל אבל שלא על מנת להמשיך שפע. כלומר, אדם שאומר "אני כלום" משום שבתוכו הוא רוצה שעל ידי כך ימשך עליו שפע מלמעלה... יוצא שיש כאן עדיין 'אני', שהרי כל הסיבה שאני מבטל את עצמי היא כדי לקבל שפע. עבור מי? עבורי! אם כך אני עדיין לא חי ביטול לגמרי. הביטול האמיתי הוא דווקא בלי וי"ו, שזה לא על מנת למשוך שפע מלמעלה למטה. אלא ביטול לשם ביטול. זה נקרא לשמה. זה שיא!

יששכר הוא עמוד התורה - מי שלומד תורה יוצא ממנו תולעת בלי וי"ו! זוהי השלמות של בני יששכר.

לאחר מכן כתבה התורה "תולע" עם וא"ו ללמדנו: שלא תחשוב שמי שחי ביטול מפסיד, ההיפך! תולע זכה לקבל את כל השפע וההמשכה כמו כולם ואולי אף יותר מכך, ולראיה כתבה התורה את שמו "תולע" עם וא"ו. חשוב מאוד להדגיש - ההתחלה שלנו צריכה להיות קודם בבחינת "יששכר" - יש שחר. אנחנו לא מתחילים ישירות עם ה'לשם שמיים'... בחור בשיבה לומד על מנת שהבורא עולם יביא לו שידוך טוב, חברים טובים, שפע של ממוון. בהמשך הדרך בורא עולם רוצה להוביל כל אחד ואחת מאיתנו להגיע לתלע.

שיהודי הולך בדרך הזאת לא רק שהוא מרווית, אלא כל מי שנדבק בו זוכה שיושפע אליו בזכותו שפע.

שבת שלום ומבורך.

"בני יששכר למשפחתם תלע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני".

שואל ה'דגל מחנה אפרים' זיע"א: מה השתנה 'תולע' שלא הוסיפה התורה אות למ"ד כמו אצל שאר המשפחות כגון 'לחצרון משפחת החצרוני' ועוד. ואילו אצלו כתוב "תולע משפחת התולעי" ולא כתוב "לתולע"?

שאלה נוספת: מדוע פעם אחת כתוב תולע בכתב מלא ופעם בכתב חסר (תלע)?

ניכנס מעט בסוד שני האותיות הללו - הלמ"ד והוא"ו. האות למ"ד רומזת לגוף האדם, משום שהיא מורכבת משלושה חלקים. קו אחד לכיוון מעלה, הקו אמצעי וקו נוסף שיריד כלפי מטה... גוף האדם אף הוא עשוי משלושה חלקים - החלק העליון הוא הראש, החלק השני - הבטן והחלק השלישי הרגליים.

בשפה הרוחנית אנו מכירים זאת כך: "נפש רוח נשמה".

הקו העליון של הלמ"ד - רומז על הנשמה, האמצעי על הרוח המאזנת, והקו התחתון היא הנפש.

תולעת, היא סמל הביטול. כמו שאומר דוד המלך בתהילים כ"ב "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם". לכן תולע אין לו למ"ד (זאת אומרת לתולע). למה אין לו למ"ד? כי אדם שחי ביטול - כל האני שלו מתגלה שהינו חלק מהשם. לאדם שמגיע לביטול ודבקות בהשם אין למ"ד, כי הלמ"ד מסמלת את שלושת החלקים שבאדם וכשמגיעים לביטול ולדבקות בהשם אז כל האני נהיה אין. אבל כל זה בתנאי שאין אצלו וא"ו. הוא"ו נקראת אות של המשכה מלמעלה למטה. שהרי

יש לי שאלה

אווירה של תחרות בישיבה

הזאת, ואתה תעבוד ותלמד בשמחה בכיף בנחת. אין זה עניינך כמה הם חידשו וכו' אלא העיקר שאתה בכל שורה שלמדת - נהנת. ההנאה בלימוד תבוא לך על ידי שתלמד נכון ותבין כל מילה, תחשבן את הגמרא בקצב שלך, בהנאה שלך, בשכל שלך, תדייק את רש"י ותברר מה תוספות באו לחדש. תתחבר למתיקות ולקדושה של התורה עם הרבה תפילות של "והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו" וזה מה שיחבר אותך לקדושה ולעבודת ה', אמן.

יותר לימוד (שטייגען) אבל זה לא לימוד שמחבר אותך לתורה. מחר שהם יצאו מהישיבה הם לא יפתחו ספר כי אין במי להתחרות, וכי תפקידנו לגדל אנשי תחרות? זו גישה שנמצאת ברחוב ואנחנו לא אמורים לפתח אותה בתוך היכלי בית המדרש.

אנחנו אמורים להתחבר לתורה מתוך המתיקות שלה, ומתוך מתיקות עבודת השם. כמו שאנו מתפללים "והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו", לכן הייתי מציע לך לא להתערב באווירה הזאת ולבקש מהשם שיציל אותך מהאווירה

לכבוד הרב, אני בחור ישיבה ובישיבה בה אני לומד יש אווירה מאוד חזקה של תחרות, אני מרגיש שלפעמים זה ממש קשה לי...

תשובת הרב:

שלום ידידי היקר הזוכה לשבת באהלה של תורה. דע לך שזה לא טוב בכלל, ללמוד בכזאת אוירה. בגלל שזה מוכנס ללחץ ולתחרותיות. וכדי להתחבר לתורה זה רק מתוך שמחה והנאה מעצם הלימוד תורה, ולא מזה שעקפתי את החבר שלי ואמרתי חידוש יותר עמוק ממנו, זה משחית את המדות. נכון שבפועל רואים 'כביכול' שנוצר מזה

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

חמשלות נופלות ומתחלפות אך דבר ה' לעולם קיים!

בהרוב באתר דרך הבעל שם טוב! הורדות שיעורים מכל השנים / נושאים / ועוד

יש לך את ההזדמנות כעת להשתתף בתרומה חד פעמית לכבוד יקרר! 054-8424-530

בחיים אל תכין חביתה עם אשתך!!!

"פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי"

פנחס מקנא את קנאת השם. פנחס מסמל את מידת הגבורה. ובמה זכה? לכאורה ראוי שיזכה להיות מנהיג או שר צבא בישראל, תחת זאת נאמר **"לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום"** - השכר שלו **"ברית שלום"**. ממש פלא מהו הקשר בין השלום לקנאת פנחס? השלום מבטא אחדות, אהבה וידידות ואילו פנחס עשה מעשה של דינים, גבורה ועוצמה. מדוע השכר על מעשה קנאות הינו שלום ואהבה?

בעניין המושג 'שלום' מצינו את דברי הגמרא במסכת ברכות: "שלוש שלומות הם: שלום של ציפורים, שלום של קדירה ושלום של נהר". שלושה בחינות ב'שלום'. נרחיב עליהם בהמשך.

"פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה" (אשת חיל). פתח בחכמה וסיים בחסד. ברצוננו להבין 'מהי חכמת האשת חיל?' ומהו החסד שבא אחרי חוכמתה?

ידוע שהבית בנוי על חכמה שנאמר **"בְּחָכְמָה יִבְנֶה בַּיִת וּבְתִבְנִינָה יִתְכַוֵּן"** (משלי כד) מה היא אותה חכמה?

נתחיל בשלושת סוגי השלום שהבאנו:

הראשון: 'שלום של ציפורים' - הציפורים עפות יחד ונוודות אלפי קילומטרים. כוחם המאוחד של הציפורים הוא המטרה המשותפת. היא זו שמגבשת אותן לקהילה אחת, כל הציפורים ממוקדות סביב המטרה למשך אלפי קילומטרים עד היעד.

מכאן יש לנו את היסוד הראשון: **בית יציב זקוק למטרה משותפת.** 'שלום בית' צריך קודם כל 'שלום של ציפורים'. בני הזוג ממוקדים להגיע אל אותו היעד. אבל אם בעל חושב על מטרה א' ואשתו על מטרה ב' אין להם את הבסיס של השלום.

ניתן דוגמא: בחור נפגש בשעה טובה עם המשודכת שמתעניינת 'איזה סוג בית תרצה להקים?' הוא עונה לה **"אני רוצה להקים בית נאמן בישראל"**. ואז היא משיבה **"זה בדיוק מה שאני רוצה"**.

התחתנו. והנה בתחילת חודש אלול הוא מודיע לה חגיגית: **"את יודעת? קניתי כרטיס לאומן"**

"לאיפה?"

"לאומן".

"מה לך ולאומן?"

"מה זאת אומרת? ראש השנה זה אצל רבינו..."

"מי זה רבינו?"

"את לא יודעת מי זה רבינו? השם יצילנו! רבינו זה רבי נחמן מברסלב וזכותו יגן עלינו אמן..."

אנחנו זורמים... אצלנו כולם ביחד עושים" מתכון צפוי לאנדרלמוסיה. כל אחד מתנהל לפי מה שהוא מבין.

אגב, זה לא רק בבית, זה גם בעסקים!!! כל עובד בעסק שלך חייב שיהיה לו תפקיד ואחריות המוטלת רק עליו, ולא שכולם עושים הכל.

ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' מבאר דבר נפלא: בתפילת שחרית אנו אומרים **"יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל"** - מה הקשר בין אור וחושך לבין 'עושה שלום'?

מבאר הרב נפלא: האור והחושך הינם הפכים זה מזה ורק על ידי שבורא עולם הציב גבול ביניהם, האור ביום והחושך בלילה, זה יצר שלום ביניהם.

אתם לא יודעים בכמה בתים אין הצבת גבולות. אנשים לא מודעים לסוד חלוקת התפקידים בבית. על זה נאמר **"קדירה של שותפים לא קרה ולא חמה"** (בבא בתרא קז) אחד סמך על השני ובסוף הסיר נשרף.

החתן והכלה יושבים אחרי החתונה, החתן אומר: **"אני בטבע שלי טיפוס רחפן, לא אוהז ראש, אני ישמח שאת שתנהלי את החשבון של הבית את מאד עקבית ויסודית, יש מצב?"**

משיבה הכלה: **"למה לא? בשמחה, אבל רציתי לומר שאני לא מתחברת בכלל לגיהוץ, יש מצב שתקח את זה עליך?"**

אומר לה בעלה: **"בשמחה, רק שתדעי שאני ושטיפה לא מתחברים, שטיפה מזכיר לי החלקה וזה לא עושה לי טוב יש מצב שאת לוקחת את השטיפה של הבית עלייך?"**

עונה אשתו: **"בשמחה, אבל שיעורי בית עם הילדים אינני מסוגלת, אין לי סבלנות לשבת איתם, דווקא ראיתי שכשאתה לומד עם החברותא שלך יש לך את הסבלנות להסביר שוב ושוב... הייתי שמחה שאתה תשב עם הילדים לשיעורי בית".** יחד עשו חלוקת תפקידים, כל אחד יודע את מקומו.

"על שלשה דברים העולם קיים, על הדין ועל האמת ועל השלום" (אבות א יח). אומר הירושלמי: **"ושלושתם אחד"**. ה"שלום" בנוי על ה"דין" - דהיינו הצבת גבולות, ו"האמת" היא זה שכל אחד עושה את שמתאים לו.

"ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" - השלום מגיע לאחר העוז. אם אין את העוצמה והצבת הגבולות אין שלום אחר כך.

קודם לחתונתי סיפר לי המדריך חתנים, כיצד הוא מכין חביתה. הוא ואישתו הולכים יחדיו למטבח, הוא מניח את המחבת על הגז ואישתו מדליקה את האש, הוא שופך את השמן והיא את הביצה, הוא מערבב את הביצה, תוך כדי, אישתו ממליחה

אתה לא אומר מראש מה התוכניות שלך ובסוף הגברת אומרת לך **"סליחה, לא מתאים לי הסגנון הזה"**. נהיה פיצוץ וקרע. הוא אשר אמרנו: **"מטרה משותפת היא הבסיס של כל בית"**.

הדבר השני: 'שלום של קדירה'. מים ואש הינם אויבים מושבעים כבר מימי בראשית. וראה זה פלא, בקדירה הם משתפים פעולה נפלא, אך זה שהם לא נלחמים ביניהם? **בזכות הקדירה!** שמציבה גבול בין האש למים.

הצבת הגבולות בכוחה להביא להרמוניה בין שני הצדדים. **המסר בשבילנו הוא:** לאחר שיש לך ולרעייתך 'מטרה משותפת' כאמור לעיל, עליך לחתור לשלב הבא - **"חלוקת תפקידים"**. מה אתה אמור לעשות בבית ומה אשתך אמורה לעשות. ילד צריך גם הוא תפקיד בבית. ישנם בתים שאינם מציבים גבולות, **"אצלנו אין גבולות,**

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900

רטון יומי: 058-3139000

מנשה צאלח 8 רמלה

בשעה 20:45

בית הכנסת 'הקראון'

יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה

בשעה 22:00

בית הכנסת תהילות השם

יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק

בשעה 18:00

בית הכנסת אחוזת מרדכי

יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב 24

תל אביב בשעה 21:00

בית הכנסת נחלת אבות

יום שלישי | לגברים ולנשים

סיפור שלא נגמר

רוצים לשמוע סיפור שלא נגמר?

סיפור שקרה לי לפני הרבה שנים ומאז הסיפור הזה קם לתחייה כל פעם מחדש, בכל שבירי שניה אני יכולה להיות שוב בסיפור הזה.

טוב, תכינו לעצמכם שתיה ושבנו בנוח מתחילים:

טיילתי לי בגן מלא עצים ופירות, גן כזה יפה, והפירות טעימים ממש... טעם גן עדן פתאום מאחורי אחד העצים צץ לו הנחש, לחש שתי לחישות: **האחת לחישת ייאוש!** והשניה לחישת גאווה! מנהל הגן השיג עלי כל הזמן מהשמים... קיווה שאקרא לו, שאבקע עזרה שאלמד עליו זכות, שלא אאמין לניחושי הנחש... אבל זה לא קרה... לצערי עוד עשיתי לשון הרע ולא לקחתי אחריות...

כן, התוצאה עצובה היא - **אכלתי מעץ הדעת טוב רוע וגורשתי מגן העדן.**

גורשתי עם הנחש הזה... הוא עבר לגור בתוכי... הוא מלחשש לי במוח בכל עניין... למעשה אם רק הייתי יודעת איך לזהות את הנחש הרע במחשבות במוח או לקבל דרך איך לרוצץ לו את הראש. **הסתכלתי לשמים וצעקתי בכל כוחי... מאין יבוא עזרי?** עזרי מעם השם! הוא שלח לנו את ה**יבעל שם טוב** ואת דרכו... בואו כנסו לרגע לשיחה בתוך הראש שלי עם הנחש אל תפחדו הוא לא מכיש... עם כל שיעור של הרב יש לו פחות ארס... וגם ראשו מחוץ (כנסו לשיעורים של הדרך זה מציל חיים!)

הוא מתחיל עם טכניקת הייאוש:

נחש: ואווו מה קרה לך??? את מסכנה! איך לקחו לך? איך נפלת? איך עשו לך דווקא? איך התנהגו אליך? מסכנה שאת, אומללה, אף אחד לא אוהב אותך, את לבד בעולם, הבעל שלך תופס עליך בעלות, הילדים שלך כפויי טובה, האחים שלך זרקו אותך לבור. (ועוד ועוד ועוד...) אין לך הגנה מסכנה שכמותך את בנפרד מכולם.

לפתע קול: "תנחש מה? אני יהודייה! יהודייה מלשון להודות! כל מה שהשם עושה לי לטובה עושה כך, אל תלחשש לי שיש מציאות טובה יותר מהמציאות הזאת! כל מה שיש לי זה בדיוק מה שאני צריכה לא יותר ולא פחות".

אבא שבשמים אוהב אותי ואל תספר לי כמה טוב יכול היה להיות לי אילו ואילו ואילו... בא ואספר לך כמה רע יכול היה להיות לי במציאות אחרת. הבעל הזה מושלם לי, הילדים האלו זה הכי טוב לי.

זה לא רע! יש שם תוספת של אות יוד: **רעיי!**

ה' רועי לא אחסר דבר!

אני לא מסכנה, אל תנחם אותי בלחשים שלך.

ואל תיתן לי לחשוב שאבא שבשמים לא אוהב אותי או עושה לי רע.

ההיפך! המציאות שלי מדויקת לי מששת ימי בראשית! **ואני נמצאת בגן עדן!** לך מפה נחש.

ותשנן לך: **הודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו.**

לעולם לעולם לעולם רק חסד והוא מלא רחמים ואוהב אותי....

לוחש לי הנחש: די! אל תגידי את המילה אהבה... אני נשרף בלהבה של המילה הזאת! **אשת חיל:** אז קבל פעמים את המילה אהבה.

(אהבה +13 = 26 שם הוי"ה)

השם אוהב אותי ואני אוהבת אותו וכל מה שהשם נותן לי כתבו האהובה זה מתנת חיים לזה רק אומר תודה

האם הנחש עזב אותי? לרגע קטן ... עכשיו הוא חוזר עם טכניקה חדשה: **גאווה.**

נחש: היי את רוצה להיות הבורא? את לא צריכה אף אחד שייגיד לך מה לעשות! את יודעת כבר הכל! את מושלמת! למעשה אם היו מקשיבים לך (ורק לך) מההתחלה כל זה לא היה קורה! למעשה הם אשמים! בעלך אשם! הילדים אשמים! האחים שלך אשמים! ההורים שלך אשמים! את מלאך צדיק ותמים... את נשמה אלוקית צדקת הדור!

תראי את האדם הגרוע הזה... חחח איזה עקום! את יותר טובה ממנו...

אשת חיל: אולי ניחשת שאני יהודייה? אז רק שתדע שיהודייה זה לא רק להודות זה גם להתוודות! אני מתוודה שאני חסרה בלי הבורא, שאני לא יותר טובה מאף אחד...למעשה כשאני רואה אדם עם תכונה לא טובה אני עומדת ומתוודה: "אבא שבש" מים תזכה אותי להכיר שזאת אני, שהשלילי הזה שאני רואה נמצא בי, שבלי הרחמים שלך זה היה מתפרץ גם אצלי בחוץ, אבא כמו שריחמת עלי רחם גם עליו"

ואבא... עוד בקשה אחת: "בבקשה תלחם במקומי עם הנחש הזה... אני עפר ואפר והוא עשוי אש ואתה כל העולם". איך אוכל מול החפירות שלו אצלי במוח? הוא כל הזמן גורר אותי למלחמה! איתך אבא, עם עצמי ועם כל החברים בסביבה שלי הוא נותן לי נחושים רעים עליהם!

נחש: היי אשת חיל עם מי את מדברת? עם האוויר?

אשת חיל: אני מדברת עם אבא שלי ובקשתי ממנו לעשות אצלי בראש שלום

נחש: שלום?! די אל תגידי את המילה שלום, אני לא מורשה להיכנס למקום שיש בו שלום

אשת חיל - אז קבל: "השם תעשה בבקשה ברחמיך הגדולים תעשה שלום עלינו ועל כל עם ישראל"

ואתם קוראים יקרים תענו **אמן.**

לכבוד מצור הילדים.

שלום. שמי רבקה ואני פונה אליך באמא. יש לי 6 ילדים ברוך השם. שנים מהם הן בנות 14 ו-12. הבת הגדולה יותר מרבה להציק לקטנה ממנה ולהעליב אותה. אני אובדת עצות כי כמה שאני מעירה לה או מענישה אותה זה לא עוזר. אשמח אם תעזרי לי.

למא יקרה.

תודה רבה על פנייתך. זו שאלה מצינת. הנושא הזה די נפוץ בין אחים. כשאחד הילדים מציק לאחיו זו תגובה טבעית לקנאה שלו בו. קנאה היא רגש טבעי בין אחים ועלינו ההורים לפעל נכון על מנת להקל על הילד שמקנא. בתוך הגדולה יותר מקנאה לאחותה כי היא מרגישה שאחותה תופסת לה את המקום מול הוריה, היא מרגישה שפחות מתיחסים אליה ונותנים לה תשומת לב. התנהגות זו גוברת כשאחת מעירה לה כי כך היא בעצם משיגה ממך תשומת לב שלילית. תשומת לב שלילית היא גם סוג של תשומת לב וזו הדרך שלה לקבל אותה. כשאחת מעירה לה או כועסת עליה במקום לתת לה את החם והאהבה שהיא זקוקה להם היא ממשכה עם ההתנהגות השלילית כי מבחינתה היא קבלה יחס אמנם יחס שלילי אבל זה גם סוג של יחס. לכן הפתרון הטוב ביותר הוא פשוט לתת הרבה יחס, תשומת לב חם ואהבה לגדולה יותר וכך הקנאה שלה לאחותה תפחת יותר ויותר. לאחר שנתת לה את תשומת הלב הראויה, למדי אותה להתמודד עם הקנאה על פי "דרך הבעל שם טוב" על ידי כך שתעלה את הקנאה להשם "אבא, תזכה אותי ללמוד מהקנאה שיש לי את קנאת השם צבקות". פרוט: להשם יש קנאה לקדשה מול הטמאה, שהטמאה תרד לשפל המדרגה והקדושה תעלה מעלה מעלה.

בהצלחה

לכבוד מצור הילדים.

קוראים לי אבישג ואני בת 10. יש לי עניין במשפחה שממש מפריע לי. האחים שלי תמיד מבקשים ממני דברים ואני כל הזמן נותנת להם. אבל כשאני מבקשת מהם משהו הם לא מסכימים לתת לי. למשל, יש לי אח בן 8 שאני נותנת לו כל מה שהוא מבקש אבל כשאני מבקשת ממנו משהו הוא לא מסכים וזה נורא מרגיז אותי. אשמח לשמוע את עצתך.

שום אבישג היקרה.

את שואלת שאלה מצינת. ראשית, נפר שאת ילדה עם לב רחב ונתינה גדולה. שנית, זה באמת מרגיז שאת נותנת ונותנת ואחיה לא מפיר טובה ונותן לך בחזרה. נתינה צריכה להיות הדדית. המלה "נתן" נכתבת מההתחלה לסוף וימהסוף להתחלה להמחיש לנו שהנתינה היא דו-צדדית. לכן, תתני למי שידע להפיר לך טובה.

אם אחיך בן השמונה לא נותן לך בחזרה אולי פדאי להפסיק לתת לו פדי שהוא ילמד לתת בחזרה ולא רק לך אלא בכלל לסובבים אותו. אני מאחלת לך שתמשיכי לתת ולקבל באותה מדה.

בהצלחה

יתגדל ויתקדש שמיה רבא

עובדה: הפצת גליונות דרך הבעש"ט מביאה לך ישועות בשטח!!!

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

